

एतदेवाह आचारादिति धर्ममोक्षोपयोगिनमधिकारं उपसंहरति एवमिति साधुं विश्वीर्णधर्मं यश्चरेत्स धर्ममाप्नुयादित्यन्वयः ॥ २ ॥ नयामिति नदीप्रवाहेण काष्ठानामिव कर्मप्रवाहेण पितृपुत्रादीनां संयोगवियोगवित्याशयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ लोकस्य कर्माधीनत्वात् सुखार्थी न कंचिदुद्भजेदित्याह यस्मादिति एतत्फलमाह अभयमिति ॥ २४ ॥ विपक्षे दोषमाह यस्मादिति दृक्ः हिंसापशुः दृष्टान्ते वडवाग्निः ॥ २५ ॥ अयं अभयदानलक्षणः यतस्ततः सर्वोपायसाध्यः सहायादिसाध्यो बन्दी मोचनादिरूपः सुभगः ऐश्वर्यहेतुः परः परलोके हेतुश्च ॥ २६ ॥ ततोऽभयदानात् तान्सहायादियुक्तान् प्रवदंति प्रकृष्टान्वदंति ते च यदि अल्पदृष्टेः स्वाः अल्पबाह्यसुखं ददितुं ये प्रवतिष्ठन्ति ते येषां तेषां भयदानमिति निर्णयो येषां अभयदानं सर्वेषां संमतमित्यर्थः ॥ २७ ॥

आचाराज्जाजलेप्राज्ञःक्षिप्रं धर्ममवाप्नुयात् ॥ एवंयःसाधुभिर्दातश्चरेद्रोहचेतसा ॥ २१ ॥ नद्यांचिहयथाकाष्ठमुत्थमानंयहच्छया ॥ यहच्छयैवकाष्ठेनसंधिगच्छेतेकेनचित् ॥ २२ ॥ तत्रापराणिदारूणि संस्तृज्यंते परस्परं ॥ तृणकाष्ठकरीषाणिकदाचिन्निस्सीक्षया ॥ २३ ॥ यस्मान्नोद्विजतेभूतंजातुकिंचित्कथंचन ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यःसंप्राप्नोतिसदामुने ॥ २४ ॥ यस्मादुद्विजतेविद्वन्सर्वलोकोत्तकादिव ॥ क्रोशतस्तीरमासाद्यथासर्वेजलेचराः ॥ २५ ॥ एवमेवायमाचारःप्रादुर्भूतोयतस्ततः ॥ सहायवान्द्रव्यवान्यःसुभगोथपरस्तथा ॥ २६ ॥ ततस्तानेवकवयःशास्त्रेषुप्रवदंत्युत ॥ कीर्त्यर्थमल्पहृद्रेखाःपटवःकृत्स्ननिर्णयाः ॥ २७ ॥ तपोभिर्यज्ञदानैश्चवाक्यैःप्रज्ञाश्रितैस्तथा ॥ प्राप्नोत्यभयदानस्ययद्यत्फलमिहाश्नुते ॥ २८ ॥ लोकेयःसर्वभूतेभ्योददात्यभयदक्षिणां ॥ ससर्वयज्ञैरीजानःप्राप्नोत्यभयदक्षिणां ॥ २९ ॥ नभूतानामहिंसायाज्यायान्धर्मोस्तिकश्चन ॥ यस्मान्नोद्विजतेभूतंजातुकिंचित्कथंचन ॥ सोभयंसर्वभूतेभ्यःसंप्राप्नोतिमहामुने ॥ ३० ॥ यस्मादुद्विजतेलोकःसपदिदृग्मगतादिव ॥ नसधर्ममवाप्नोतिइहलोकैपरत्रच ॥ ३१ ॥ सर्वभूतात्मभूतस्यसर्वभूतानिपश्यतः ॥ देवापिमार्गेमुत्थंतिअपदस्यपदैषिणः ॥ ३२ ॥ दानंभूताभयस्याहुःसर्वदानेभ्यउत्तमं ॥ ब्रवीमि ते सत्यमिदंश्रद्धयस्वचजाजले ॥ ३३ ॥ सएवसुभगोभूत्वापुनर्भवतिदुर्भगः ॥ व्यापत्तिकर्मणां दृष्ट्वाजुगुप्संतिजनाःसदा ॥ ३४ ॥

तपआदिभिर्यद्यफलमभुतेतत् अभयदानस्य अभयदानेन प्राप्तोति ॥ २८ ॥ एतदेवप्रशंसति लोकेइत्यादिना ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अभयदानस्य पार्यतिकं फलमाह सर्वेति सर्वेषां भूतानां आत्मभूतस्य प्रत्यात्मनः आत्माहोषां स भवति यत्र त्वस्य सर्वमालैवाभूत्तत्केन कं पश्येदित्यादिश्रुतिप्रसिद्धानिर्विकल्पकावस्था उक्ता सर्वभूतानि पश्यत इति आत्मनो वा अदर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेन दंसर्वविदिति श्रुतिप्रसिद्धसार्वज्ञ्यफलासविकल्पावस्था उक्ता अतएवास्य विभुत्वेन गगनस्येव गत्या भावाद्देवा अपि संधिरार्षः मार्गेमुह्यंति पदं ब्रह्मलोकादितद्ब्रह्म हितस्य पदैषिणो देवाः ॥ ३२ ॥ अभयदानं श्रेष्ठ्यमुपसंहरति दानमिति ॥ ३३ ॥ अस्यैवस्तुत्यर्थं काम्यं कर्म क्षयिष्णुत्वेन मिदति स एवेति सुभगः स्वर्गो व्यापत्तिनाशं कर्मणां कर्मफलानां स्वर्गदीनां ॥ ३४ ॥